

ANTWERPEN

Kunstenares Alexandra Crouwers laat zich inspireren door nieuwe roman van Jeroen Olyslaegers

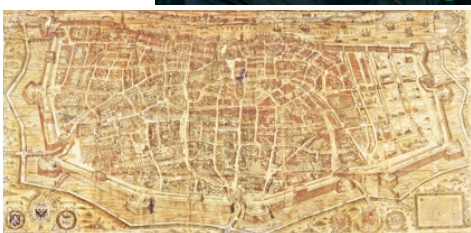
Hedendaagse wandtapijten met een knipoog naar de zestiende eeuw

In het paviljoen aan de voet van het MAS hangen sinds zondag drie metershoge wandtapijten. Kunstenaar Alexandra Crouwers, die vooral animaties en video-installaties maakt, liet zich hiervoor inspireren door fragmenten uit de nieuwe roman van Jeroen Olyslaegers, die zich afspeelt in het 16de-eeuwse Antwerpen.

Het is een fascinerende combinatie: klassiek geweven wandtapijten met felle kleuren waarop natuurtaferelen, bewakingscamera's, portretten en binaire codes broederlijk naast elkaar staan afgebeeld. "Nadat ik Jeroen Olyslaegers het eerste hoofdstuk van zijn nieuwe roman *Wildevrouw* had horen voorlezen, wist ik dat ik daar iets mee wilde doen", vertelt Alexandra Crouwers. "Pas toen ik me in de kunstgeschiedenis van de 16de eeuw verdiepte, bedacht ik dat het wandtapijten moesten worden. De zuidelijke Nederlanden waren in die tijd het epicentrum van de wandkledenindustrie. In elk zichzelf respecterend kasteel of stadshuis in Europa hingen wandkleden. Behalve als decor dempten ze ook geluid en isoleerden ze de stenen muren. Bovendien waren ze gemakkelijk te transporteren."

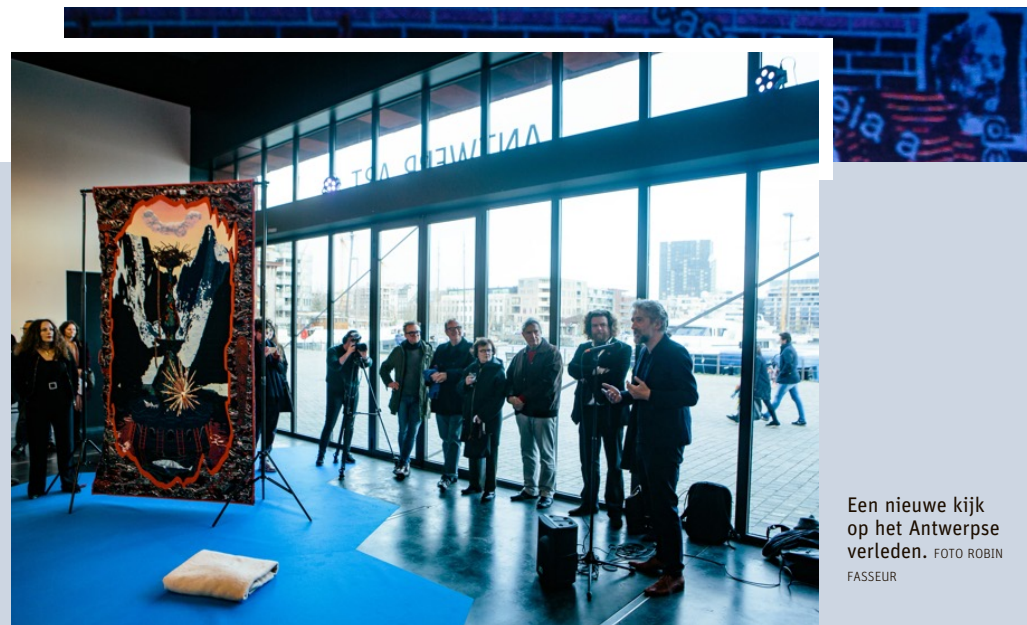
Boven: Alexandra Crouwers en Jeroen Olyslaegers. FOTO ROBIN FASSEUR

Links: kaart van Antwerpen van Vergilius Bononiensis uit 1565. FOTO FELIXARCHIEF

In haar digitale ontwerpen verwerkte Alexandra Crouwers zowel historische als hedendaagse elementen. "Voor het eerste tapijt liet ik me inspireren door de Middeleeuwen, waarin je vaak levensbomen zag terugkomen. Die levensboom is een paal met bewakingscamera's geworden, maar je vindt er net zo goed een dodo, mammoet en schedels van een eenhoorn op ter rug. De techniek doet soms denken aan Engels borduurwerk, maar ik wilde zeker niet de truttigheid die

daar vaak vanaf straalt." Het tweede tapijt is wat strakker vormgegeven en verwijst meer naar de renaissance. In dat tapijt zit ook het bakstenenmotief van het Vleeshuis verwerkt. Het derde tapijt sluit het dichtste aan bij het verhaal van *Wildevrouw*, waarin een herbergier denkt dat hij vervloekt is omdat hij drie vrouwen heeft bezwangerd die alle drie gestorven zijn. Bovenaan op het wandkleed zie je drie schedels. "In dit kleed zit ook de burcht verwerkt die op het Antwerpse wa-

Een nieuwe kijk op het Antwerpse verleden. FOTO ROBIN FASSEUR

De drie tapijten staan opgesteld in het Antwerp Art Paviljoen voor het MAS. FOTO ROBIN FASSEUR

penschild staat, maar ik heb net zo goed de stijging van de zeespiegel en de voorspellingen daarover verwerkt. Ik vraag me af hoe ze dat over 450 jaar zullen interpreteren."

De tapijten werden geweven in het Textielmuseum in Tilburg. Ieder tapijt telt 6.200 draden, die als ze afbraken geduldig opnieuw vastgeknoopt moesten worden. Jeroen Olyslaegers is onder de indruk van het resultaat. "De apocalyptische sfeer die eruit spreekt, past heel goed bij het hoofdpersonage: een herbergier van de herberg De Gulden Engel aan 't Zand, die overigens echt bestaan heeft. In die tijd had de Schelde nog grillige oevers, hertekende Gilbert van Schoonbeke de ene wijk na de andere, stond er een file van karren en was de luchtkwaliteit waarschijnlijk slechter dan nu met alle turf die werd gestookt. Aan het begin van de jaren zestig van de 16de eeuw heerste er een ongelooflijk optimisme in het tolerante Antwerpen, na de beeldenstorm van 1566 spatte de stad uit elkaar. We weten relatief weinig over die periode, maar het is echt heel fascinerend."

MAAIKE FLOOR

- 1 The Three Motions of Loom, Alexandra Crouwers, Hanzestedenplaats 15, tot 16-2 van do-zo: 14-18u. Base-Alpha Gallery.
- 2 Bij Demian verscheen 'Gij, Wildeman', een bibliofiele editie van het eerste hoofdstuk van *Wildevrouw* in eikenhouten doos met zeefdruk en weefwerk.
- 3 *Wildevrouw* van Jeroen Olyslaegers verschijnt in december 2020 bij De Bezige Bij.